

The Study of Material Folklore (Type of Clothing) in Characterization: The Illustrated Case of Khavarān-Nameh*

Mahin Allahi¹, Farzaneh Farrokhfar²**

1. M.A. student of Art Research, University of Neyshabur, Neyshabur, Iran.
2. Assistant Professor, University of Neyshabur, Neyshabur, Iran.

Received: 18/08/2020
Accepted: 26/01/2021

* Corresponding Author's E-mail:
Farrokhfar@neyshabur.ac.ir

Abstract

The epic of Khavarān-Nameh, composed by Ibn Hessam Khosfi, is a unique work in the field of literature and painting in the Turkmen era in the 15th century. It is one of the best-known Shi'at books composed in Masnavi style and has been a novelty in Iran's history of literature and art bearing both epic and religious genres. The first illustrated manuscript of Khavarān-Nameh belongs to the painting school of Shiraz-Turkmen. Along with its literary texts, unique paintings with epic and religious themes were also created and the painter tried to convey the good and evil in different social classes, from the highest attributed to prophets and imams, to the royals, courtiers, ordinary people, and at last, underlings and sinners. The goal of this research, firstly, is studying and identifying the characters existing in the text and illustrations of Khavarān-Nameh, and secondly, it aims to compare their pattern of clothing according to the literary text of the narratives. The research questions are: what is the relationship between the text and the illustration in describing and representing

* This paper is extracted from the MA thesis in Art Research entitled *The Representation of Place in Paintings of Key Religious Figures (Miniature Schools in Iran's Middle Ages)*, which has been conducted by the first author and supervised by the second at University of Neyshabur.

different characters in the paintings and stories of Khavaran-Nameh? What similarities and differences can be observed in diverse clothing of these characters? The results of this study show that the characterizations in the text and the illustrations of Khavaran-Nameh are largely consistent. However, there are certain differences owing to various religious beliefs and artistic tastes. The difference between the text and the illustration is more distinct when the clothing pattern of characters are compared.

Keywords: Shiraz-Turkmen school of painting; comparative studies of literature; material folklore; Khavaran-Nameh; type of clothing.

Literature review

There are several studies in the literature concerning Khavaran-Nameh. *Tazian-Nameh Parsi* is the abstract of the literary text of *Khavaran-Nameh* (Khusfi, 2003). *Butiqayeh Ghesse-haye Boland A'amiane Farsi: Romance-e A'am* provides illuminating information on folk literature and supernatural creatures (2019). There are several studies on *Khavaran-Nameh* that analyze the illustrations, too. Two prominent instances are “Interpretation of *Khavaran-Nameh*'s Paintings: an Iconology Approach” (Akhavani and Mahmoudi, 2018) and “*Khavaran-Nameh* from the Perspective of Miniature with an Emphasis on the Influential Factors on the Formation of Artwork and the Analysis of its Symbols” (Memarzadeh, 2011).

Aims, research questions, and hypotheses

This study aims to analyze different characters in the text and the illustrations of *Khavaran-Nameh* as well as the characters' clothes based on their social status and rank. The questions were posed as follows: What social classes and characterizations have been used in the text and illustrations of the manuscript *Khavaran-Nameh*? What is the relation between the characters of the narrative and their clothes in the illustrations? It appears that the miniaturist of this manuscript has

been under the influence of religious beliefs and has exaggerated some of the epic or religious aspects while disregarding some others.

Data collection

This quantitative and qualitative study was a basic-applied research with an inductive method, and the data were collected through library-based research. The population of the study included the oldest and the most exquisite manuscript of *Khavarān-Nameh* preserved at the Golestan Palace library in Iran (no. 7570 at the Museum of Decorative Arts). Given the limited number of illustrations in this manuscript, all of them were studied to reinforce the results of the study.

Analysis and discussion

The characters of *Khavarān-Nameh* were categorized into five groups in the text: social class, gender, age range, literary aspect, and supernatural creatures. In the social class category, the characters were uniform to a large extent in both literary and pictorial content, and thus, common people had not been illustrated. The male characters were uniform both in the text and the illustrations, and as a result, women were illustrated limitedly. The age ranges of characters were not clear in the text and pictures. In the illustrations of characters, the epic-religious aspects are emphasized more than the romantic. Imam Ali is the most important epic-religious character who is the main subject of miniatures. The illustrations of supernatural creatures were more detailed than the text. The type of clothes that have been illustrated in this manuscript were congruent with the customary clothes at the Turkmen period. This type was similar to the Timurids' who ruled the eastern part of Iran contemporary to the Turkmen; all pieces including headwear, garments, and footwear were completely alike. Except for the headwear, the illustration of the clothes of religious leaders were similar to that of the kings.

The recognition of different clothes was based on the characters categories. In the social class category, religious characters, courtiers, and Pahlevans shared similar type of clothes except for the headwear. The garments of Imam Ali were the most various compared with that of the other characters from all social classes. A noteworthy point in this manuscript was that common people were not illustrated and could not be analyzed. There was no difference between the clothing of women and men; however, the number of women characters was limited. The distinction between the characters' clothes based on the age range was not clear, but the youth's clothes were different. In epic miniatures subcategory, the troops had helmets and battle equipment; however, Imam Ali was in his common clothes. In the religious subcategory, contrary to the common belief, the clothes of religious leaders were not simple and had many decorations. In the two romantic miniatures, women's clothes were simpler than men. In the category of supernatural creatures, the angels' clothes had many decorations similar to the religious characters and the only difference was having a crown and wings and no footwear. The demons had no other clothing than skirts which symbolizes their lowly existence.

References

- Abbasi, S. (2019). *The Rhetorics of long folk stories in Farsi: popular romance*. Ruzegar.
- Akhavani, S., & Mahmoudi, F. (2018). Interpretation of Khavarani-Nameh's paintings: an iconology approach. *Visual Arts*, 23(2), 23-34.
- Khusfi, M. (2003). *Persian Tazian-Nameh* (translated into Farsi by Hamid Allah Moradi). Markaz-e Nashr Daneshgahi.
- Memarzadeh, M. (2011). Khavarani-Nameh from the perspective of miniature with an emphasis on the influential factors on the formation of artwork and the analysis of its symbols. *Khorasan Socio-Cultural Studies*, 19, 162-177.

بازشناسی فولکلور مادی (پوشک) در ترسیم سیمای اشخاص دانسته در نسخه مصور خاوران نامه*

مهین اللهی^۱، فرزانه فرج فر^{۲**}

(دریافت: ۱۳۹۹/۰۵/۲۸ پذیرش: ۱۳۹۹/۱۱/۰۷)

چکیده

منظومهٔ خاوران نامه اثری بی‌بدیل در حوزهٔ ادبیات و نگارگری است که از هم‌آمیزی دو وجه حماسی و مذهبی شکل گرفته و بدعتی در تاریخ ادب و هنر ایران نهاده است. روایت‌های این منظومه، جدال بین خوبی و بدی است و نگارگر نیز، سعی کرده هم‌پای با مضمون، به بازنمایی خیر و شر و طبقات اجتماعی مختلف، از والاترین طبقه که خاص پیامبران الهی و امامان است، تا طبقات درباری، مردمان عادی و انسان‌های دونمرتبه و گناهکاران پیردادز. از این روی، این اثر ضمن مصورسازیِ متن ادبی این روایت بی‌همتا، منبعی ارزشمند در خوانش فرهنگ و ادبیات عامه در عصر ترکمانان است که تلاقی دیدگاه شاعر و نگارگر را در دو وجه حماسی و مذهبی و حساسیت‌های آن‌ها را در نمایش طبقات اجتماعی مختلف نشان می‌دهد. هدف این پژوهش، ضمن خوانش طبقات اجتماعی و انواع شخصیت‌پردازی‌ها در متن و تصویر نسخهٔ

* این پژوهش برگرفته از پایان‌نامهٔ کارشناسی ارشد رشتهٔ پژوهش هنر با عنوان شیوهٔ بازنمایی جامگان در شمایل‌نگاری بزرگان دینی (مکاتب نگارگری عصر میانه ایران) است که توسط نویسنده اول و به راهنمایی نویسنده دوم در دانشگاه نیشابور به انجام رسید.

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهش هنر، دانشگاه نیشابور، نیشابور، ایران.
۲. استادیار گروه پژوهش هنر، دانشگاه نیشابور، نیشابور، ایران (نویسندهٔ مسئول).

**farrokhfar@neyshabur.ac.ir

تصویر خاوران‌نامه موجود در کاخ گلستان، شناسایی و تطبیق نوع پوشاك آن‌ها در تصاویر است تا لایه‌های پنهان فرهنگ آن روزگار را شناسایی کند. پرسش این است که چه شخصیت‌هایی در متن و تصویر نسخهٔ خاوران‌نامه نقش بسته است؟ و چه ارتباطی بین انواع پوشاك در توصیف و بازنمایی شخصیت‌ها در نگاره‌های نسخهٔ خاوران‌نامه وجود دارد؟ نتایج تحقیق نشان می‌دهند که شخصیت‌های نسخهٔ خاوران‌نامه بر حسب وجود ادبی و طبقات اجتماعی، در دو حوزهٔ متن و تصویر دارای گونه‌های متنوع و مشابهی هستند؛ لیکن در ترسیم پوشاك، به دلیل فقدان اطلاعات لازم در متن ادبی، نگارگر از رسم زمانه و فرهنگ عامه آن روزگار بهره برده است. این تحقیق از حیث هدف بنیادین - کاربردی و از نظر روش، استقرایی با رویکرد تطبیقی است.

واژه‌های کلیدی: مکتب نگارگری شیراز ترکمان، خاوران‌نامه، مطالعات تطبیقی هنر و ادبیات، فولکور مادی، طراحی پوشاك.

۱. مقدمه

آثار نگارگری ایران همواره همگام با ادبیات فارسی رشد کرده و اسنادی ارزشمند جهت شناسایی ذائقه ادبی، هنری و همچنین فرهنگ و ادبیات عامه دوران خود به شمار می‌آیند. یکی از بحث‌برانگیزترین این آثار، نسخهٔ مصور خاوران‌نامه است که علاوه بر دارا بودن ویژگی‌های فوق، از هم‌آمیزی چندین وجه ادبی بهره‌مند است. این نسخه از متون برجستهٔ حماسه‌های دینی فارسی است که تلاقی دیدگاه هنرمند را در دو وجه حماسی و مذهبی و حساسیت‌های او را در نمایش شخصیت‌های مختلف از والاترین مرتبه تا پست‌ترین جایگاه نشان می‌دهد و از این حیث، اطلاعاتی مهم در شناخت فرهنگ و ادبیات عامه آن روزگار در اختیار می‌گذارد. هدف از این پژوهش، ضمن خوانش انواع شخصیت‌ها در متن و تصویر نسخهٔ خاوران‌نامه، شناسایی نوع پوشاك شخصیت‌ها بر حسب جایگاه و مراتب اجتماعی آن‌هاست. پرسش این است: چه طبقات اجتماعی و شخصیت‌پردازی‌هایی در متن و تصویر نسخهٔ خاوران‌نامه به کار رفته است؟ و چه ارتباطی بین شخصیت‌های داستان و نوع پوشاك آن‌ها در نگاره‌های نسخهٔ مربوط وجود دارد؟ به نظر می‌رسد نگارگر نسخهٔ خاوران‌نامه، تحت تأثیر اعتقادات شدید

مذهبی، در بعضی از وجوده حماسی یا مذهبی اغراق کرده و به بعضی توجهی نداشته است.

۲. پیشینه تحقیق

منابع مرتبط با این پژوهش در سه دسته: ادبیات، نگارگری و پیوند متن و تصویر قابل تفکیک و بررسی هستند. در دسته نخست، از جمله آثار مهم، کتاب تازیان نامه پارسی است که خلاصه متن ادبی خاوران نامه را ارائه می‌دهد (خوسفی، ۱۳۸۲). در حوزه ادبیات عامه، کتاب بوطیقای قصه‌های بلند عامیانه فارسی (رمانس عام) اطلاعات مفیدی را درخصوص ادبیات فولکلور و موجودات تخیلی شرح داده است (۱۳۹۸). همچنین کتاب شناخت اساطیر ایران (هینلر، ۱۳۹۷، ترجمه آموزگار و تفضلی، ۱۳۶۸)، مجموعه‌ای جامع از اسطوره‌های ایران باستان را در اختیار ما قرار می‌دهد. نیز زبان و ادبیات داستانی عامه ایران تألیف حسین ذوالفاری سال ۱۳۹۴ که در زمینه فولکلور و انواع آن، گستره و اهمیت ویژگی‌های ادب عامه و ادب رسمی و سیر مطالعات و تحقیقات ادب عامه ارائه شده است. از همین نویسنده مقاله «ادبیات داستانی عامیانه» (۱۳۹۱) در دانشنامه فرهنگ مردم ایران به چاپ رسیده که دارای اهمیت است. همین طور مقاله «شخصیت‌پردازی در ادبیات داستانی» که توسط مهدی حجوانی (۱۳۸۱) درباره شخصیت‌پردازی و شگردهایی برای موفقیت در شخصیت‌پردازی انجام شده است.

درخصوص نگاره‌های خاوران نامه، مطالعات پراکنده‌ای صورت گرفته است؛ همچون «واکاوی لایه‌های معنایی در نگاره‌های نسخه خاوران نامه با رویکرد آنکولوژی» (اخوانی و محمودی، ۱۳۹۷) که به تحلیل و معنایابی نگاره‌های خاوران نامه به صورت روش‌مند و با استفاده از نظریه‌ای جدید در حوزه نقد هنری می‌پردازد. محمد عمارزاده در مقاله «خاوران نامه از منظر هنر نگارگری، با تأکید بر عوامل مؤثر در شکل‌گیری اثر هنری و تحلیل نمادهای آن» ضمن تبیین عوامل مؤثر در آفرینش نگاره‌ها، تحلیل نمادها و مفاهیم آن را نیز مدنظر قرار داده است (۱۳۹۰). عطاشیانی در پژوهش «تصویرآفرینی بالغی در خاوران نامه ابن حسام خوسفی» (۱۳۹۲) به بررسی متن کتاب با روش آماری

و سپس تحلیل محتوا پرداخته و معتقد است که ابن حسام بیشترین استفاده از هنر بیانی تشبيه متن و تصویر را در خدمت موضوع حماسی و بیان باورهای دینی خود انجام داده است. مقاله محمودی و حاج حسینی با عنوان: «قابل خیر و شر در نگاره‌های خاوران‌نامه و شاهنامه؛ با رویکرد نقد کهن‌الگو» (۱۳۹۳) به تطبیق مضامین خیر و شر در نگاره‌های دو نسخهٔ خاوران‌نامه و شاهنامه اشاره می‌کند و «جلوه‌های حماسی، ملی و مذهبی در نگاره‌های خاوران‌نامه مکتب شیراز» که نگاره‌های خاوران‌نامه را از منظر تطبیق نمادشناسی با شاهنامهٔ فردوسی بررسی کرده است (شريعت، ۱۳۸۸). مقاله «تجلى پوشاك دوره آلبويه در نگارگري مكتب شيراز دوره تيموري» نيز به بررسى تأثيرات پوشاك آلبويه در نگارگري تيموري پرداخته است (حكم آبادی، ۱۳۹۵).

در دستهٔ مطالعهٔ تطبیقی متن و تصویر، کتاب همگامی نقاشی با ادبیات در ایران (asherfi، ۱۳۶۸) موجود است که به ریشه‌های همگامی ادبیات و نگارگری از عصر تاریخ میانه تا دورهٔ قاجار می‌پردازد. همچنین «بررسی پیوند و گستاخی متن شاهنامه با یسنگری و نگاره‌های آن» (رجی نیازآبادی و فرخفر، ۱۳۹۸) و «پیوند ادبیات و نگارگری» (آلبوغیش و آشتیانی عراقی، ۱۳۹۷) هر یک به نوعی همگامی متن و تصویر را در متون ادبی خاص مورد مطالعه قرار داده‌اند. لیکن در جست وجوه‌ای انجام شده، منبعی که به تطبیق متن و تصویر نسخهٔ خاوران‌نامه پرداخته باشد، یافت نشد؛ لذا این پژوهش ضمن خوانش همگامی متن و تصویر، با رویکردی متفاوت به شناسایی شخصیت‌های نسخهٔ خاوران‌نامه و نوع جامگان آن‌ها در قیاس با رسم آن روزگار می‌پردازد.

روش تحقیق و جامعهٔ آماری: این پژوهش در دستهٔ پژوهش‌های کمی و کیفی قرار می‌گیرد. هدف آن بنیادین – کاربردی، روش آن استقرایی و شیوهٔ گردآوری اطلاعات کتابخانه‌ای – استنادی است. جامعهٔ آماری تحقیق را قدیم‌ترین و نفیس‌ترین نسخهٔ موجود از خاوران‌نامه تشکیل می‌دهد که در کتابخانهٔ کاخ گلستان (شماره ۷۵۷۰ موزهٔ هنرهای تزیینی) نگهداری می‌شود.

۳. مبانی نظری تحقیق

۳-۱. ادبیات فولکلوریک

دانشی را که به مطالعه راه و رسم زندگی طبقات پایین جامعه می‌پردازد فولکلور گویند (Hartland, 1981, P.47)؛ عباسی، ۱۳۹۸، ص. ۶۱). یکی از بخش‌های فولکلوریک ادبیات شفاهی و مهم‌ترین بخش آن «ادبیات داستانی» عامل است که مواردی همچون افسانه و اسطوره، حکایت، مثل، داستان، لطیفه، نقل و نقل‌آواز، چیستان‌ها، ضرب المثل‌ها و داستان‌های عامه را دربر می‌گیرند (ذوق‌القاری، ۱۳۹۱، ص. ۳۰۰). آنچه امروزه به عنوان قصه در حوزه ادبیات فارسی در فضای تاریخی و اجتماعی در دست است از سنت خلق بازآفرینی به جای مانده است. قطعاً این میراث در فرهنگ، سیاست و دین این مرز و بوم و گاه تعامل با فرهنگ ملل فاتح ریشه دارد. ایرانیان خلق حمامه را در برابر هجوم ییگانگان تجربه کردند و منابع مكتوب یا فولکلورهای شفاهی در یاد آنان بر جای مانده است (عباسی، ۱۳۹۸، ص. ۶۱). فولکلور مادی در برابر فولکلور شفاهی قرار دارد و به جای چیزهای مسموع و شنیده شده با چیزهای مشهود سروکار دارد (Dorson, 1972, P. 300)؛ عباسی، ۱۳۹۸، ص. ۶۴). پراهمیت‌ترین بخش فولکلور مادی و شفاهی آداب و رسوم و آیین‌های است که بخشی از آن در نسخه خاوران‌نامه ترکمانان به تصویر کشیده شده است.

۲-۳. مكتب نگارگری شیراز ترکمان

هنگامی که تیمور بر ایران تسلط یافت، ترکمانان آق‌قویونلو و قراقویونلو در شمال غربی ایران روی کار آمدند و نواحی باختری ایران را به تصرف خود در آوردند (رضابی، ۱۳۷۸، ص. ۲۸۲). ترکمانان به پیروی از تیموریان، در تبریز و بغداد و شیراز کارگاه‌های سلطنتی برپا کردند و هترمندان محلی و غیر محلی را به خدمت گرفتند. پس از تسلط بر شیراز بر سبک کتاب‌نگاری غیر درباری این شهر تحولی پدیدار شد. در ابتدا ترکمانان از ویژگی‌های هنری آل جلایر و مكتب هرات پیروی می‌کردند، ولی پس از گذشت یک دهه، ویژگی‌های خاص خود را پیدا کردند که مفسر نگره و آداب ترکمانان و سیمای زمانه‌شان بود. مكتب ترکمانان در ابتدا با مكتب شیراز دوره تیموری دوشادوش حرکت

می‌کرد و سپس با مکتب ایلیاتی شیراز ترکیب شد (آژند، ۱۳۹۷، صص. ۴۴۰-۴۴۱). سبک تازه با ویژگی‌هایی چون طراحی و ترکیب‌بندی بی‌پیرایه و منظر طبیعی و معماری ساده، برای تولید نسخ متعدد مناسب بود. از ویژگی‌های آن پیکره‌های فربه با سرهاي بزرگ، شکل‌بندی ابرها، گل و بوته، صخره و درختان به شیوه‌ای از طراحی بود که خط در آن تأکید کم‌تری داشت و زمینه با رنگ‌بندی ملایم دیده می‌شود (Robinson, 1958, pp. 28-29). رابینسون، نگارگری به نام فرهاد را واضح این سبک می‌داند (رابینسون، ۲۰۰۰، ترجمه عدل، ۱۳۷۹، ص. ۳۴). این همان نگارگری است که با همکاری دستیارانش نسخهٔ خاوران‌نامه، شاهکار مکتب شیراز ترکمن را مصور کرده است.

۳-۳. نسخهٔ مصور خاوران‌نامه

خاوران‌نامه از جمله متون حمامی دینی است که قرن نهم هجری ابن‌حسام خوسفی آن را به تقلید از شاهنامهٔ فردوسی در ۲۲۵۰۰ بیت به نظم درآورده و شرح سفرها و جنگ‌های حضرت علی^(۱) به همراه یارانش با پادشاهان و جادوگران، دیوان و ازدهاست (حق‌شناس، ۱۳۹۰، ص. ۶۶، ۶۷). به‌سبب وفور بیان اعتقادات شیعه در اشعار ابن‌حسام می‌توان دیوان او را مهم‌ترین تجلی‌گاه منظوم اعتقادات شیعه در ادب فارسی به‌شمار آورد (خوشحال دستجردی، ۱۳۸۰، ص. ۸۵). قدیم‌ترین نسخهٔ خطی خاوران‌نامه همزمان با زندگی شاعر، مصور و تدوین شده شامل ۶۴۵ ورق (در اصل ۶۸۵ بوده)، با کاغذ ختایی به قطع ۳۸/۵×۲۷/۵ سانتی‌متر که در حال حاضر در کتابخانهٔ کاخ گلستان تهران نگهداری می‌شود. این نسخهٔ دارای ۱۵۵ قطعهٔ نقاشی است که ۴۰ قطعهٔ آن در مجموعه‌های اروپایی و امریکایی پراکنده است (خوسفی بیرجندی، ۱۳۸۱، ص. ۶، ۷).

۴. شخصیت‌پردازی در محتواهای ادبی و تصویری نسخهٔ خاوران‌نامه

اشخاص ساخته‌شده‌ای که در داستان یا تصویر ظاهر می‌شوند، شخصیت نام دارند. شخصیت‌پردازی یکی از مؤلفه‌های اصلی داستان است که به قدرت هنری نویسنده اشاره دارد و مهم‌ترین و تا حدودی اصلی‌ترین عنصر داستانی است (حجوانی، ۱۳۸۰،

ص. ۷۷). مخلوق ذهن نویسنده و هنرمند ممکن است همیشه انسان باشد. خلق چنین شخصیت‌هایی را که برای خواننده در حوزه داستان (یا در حوزه تصویر) تقریباً مثل افراد واقعی جلوه می‌کنند، شخصیت‌پردازی می‌خوانند (میرصادقی، ۱۳۷۶، ص. ۲۹۹). آنچه در ادامه می‌آید، تجزیه و تحلیل ویژگی‌های شخصیت‌پردازی در محتوای ادبی و تصویری نسخه خاوران نامه است.

۱-۴. محتوای ادبی: مطالعه محتوای ادبی نسخه خاوران نامه، این فرضیه را مطرح می‌کند که احتمالاً ریشه شکل‌گیری شخصیت‌های داستان به دورانی پیش از عصر ترکمانان و به دوران کهن بازمی‌گردد، لیکن از آنجایی که ریشه‌یابی این مبحث، ما را از اهداف مقاله دور می‌سازد، در این بخش شخصیت‌های داستان معرفی شده و برحسب قابلیت‌های آن‌ها، تفکیک و بررسی می‌شوند. این دسته‌ها به ترتیب بررسی عبارت هستند از: طبقات اجتماعی، جنسیت، گروه سنی، وجود ادبی و موجودات فرازمینی.

الف) طبقات اجتماعی: این طبقه‌بندی، به ترتیب اهمیت شخصیت‌ها، عبارت است از: ۱) طبقه روحانی و مذهبی، ۲) طبقه درباری، ۳) طبقه پهلوانان، ۴) طبقه سپاهی و لشکری و ۵) طبقه مردمان عادی. طبقه روحانیون شامل حضرت محمد (ص)، حضرت علی (ع)، حضرت سلیمان (ع) و حضرت خضر (ع) هستند. پهلوانان عبارت‌اند از: حضرت علی (ع) و یاران باوفای ایشان همچون مالک اشتر ثقی، ابوالمحجن، سعدوقاص، عمر و امیه، عمروبن معدی کرب. در متن از ۳۵ پهلوان هم از سپاه اسلام و هم از سپاه کفار نام برده شده است. طبقه درباری را پادشاهانی که در داستان به آن‌ها اشاره شده همچون قباد (شاه خاوران)، جمشیدشاه، صلصالشاه، قطّار، نواذر شاه تشکیل می‌دهند. درمجموع شانزده پادشاه در داستان نام برده شده که بعضی از این شخصیت‌ها وجود خارجی ندارند و صرفاً باید به دید حمامی به آن‌ها نگریسته شود. طبقه سپاهیان شامل لشکریان حضرت علی (ع) و سپاه کفارند و از بیشتر نقاط جهان گرد آمده‌اند. لشکر کفار را ۲۱ سپاه تشکیل می‌دهد که با لشکر مسلمانان به مبارزه پرداختند. طبقه مردمان عادی را افرادی تشکیل می‌دهند که بعد از پیروزی سپاهیان اسلام در جنگ‌ها، دعوت حضرت را برای اسلام آوردن، پذیرفتند و حافظ جان و مال خود می‌شدند. در طول داستان سه مرتبه به مردم عادی اشاره شده است.

ب) جنسیت: در این دسته‌بندی، شخصیت‌ها به دو گروه کلی زنان و مردان تقسیم می‌شوند. «زنان در داستان خاوران نامه دو سیمای متفاوت دارند؛ از طرفی هرجا شاعر به طور کلی سخن می‌گوید آن‌ها را بدعهد و بی‌وفا و ناراست و مکار و سخن‌چین معرفی می‌کند و از طرف دیگر در اصل داستان، زنان، باشرم و حیا و وفادار، نیکی‌گرا و دلیر برمی‌شمارد» (حق‌شناس، ۱۳۷۸، ص. ۲، ۱۶۲)؛ مثل گل‌اندام دختر کامکار وزیر جمشیدشاه که همسر ابوالمحجن است و دل‌افروز دختر نواورشاه که همسر سعدوقاصل است. تنها زن بی‌وفای خاوران نامه، گلچهره دختر جمشیدشاه است که همسر مالک اشتر نیز هست. در داستان به هفت شخصیت زن اشاره شده و ده بار از زنان صحبت شده است. در توصیف مردان، به غیر از سپاهان در جای دیگر به مردان اشاره نشده است.

ج) وجود ادبی: سه وجه عاشقانه، مذهبی و حماسی را می‌توان در متن ادبی خاوران نامه تفکیک کرد. سه روایت عاشقانه در داستان وجود دارد. «در وجه عاشقانه هیچ اثر هنری اگرچه به نهایت کمال فنی رسیده باشد نمی‌تواند از افکار غنایی و غزلی خالی باشد (صفا، ۱۳۷۸، ص. ۳۵). عشق و عاشقی لایه‌لایی جنگ‌های سخت قدم به میدان می‌گذارد و حماسه‌ای زیبا می‌آفریند. اولین داستان عشقی، داستان دلدادگی دل‌افروز (دختر نواور شاه) به سعدوقاصل کماندار معروف سپاه اسلام است (حق‌شناس، ۱۳۷۸، ص. ۱۶۶). در بخش متون حماسی این منظومه، ۷۶ وجه حماسی وجود دارد. در اینجا، شاعر با داستان‌های پهلوانی معمول روبه‌رو نیست، بلکه خود داستانی جدید خلق می‌کند. ممکن است شاعر حماسه‌سرا موضوع خود را از تاریخ روزگار پیشین یا از لحظات تاریخی حیات قوم اخذ کرده باشد (همان، ص. ۵۲). در بخش متون مذهبی نیز، ۴۴ داستان به چشم می‌خورد. در این دوران «نظم حماسه‌های دینی رایج و اشعار مذهبی شیعیان از رونق ویژه‌ای برخوردار گشت. درواقع موقعیت اجتماعی و سیاسی ایران آن دوره در مضامین شعری، تغییراتی به وجود آورد و در عین توسعه اشعار مذهبی، با رواج فن معما و مضامین عرفانی با کاهش اشعار حماسی روبه‌رو هستیم» (نصرتی، ۱۳۸۱، ص. ۱۱۹).

د) گروه سنی: طبقه‌بندی گروه سنی در نسخه خاوران‌نامه، به سه گروه اصلی جوانان، میان‌سالان و کهن‌سالان محدود می‌شود. جوانان شامل: دختران و زنان و حضرت علی^(ع) و بعضی از یاران ایشان هستند؛ گروه میان‌سالان: پیامبر^(ص) و پادشاهان را شامل می‌شود و گروه کهن‌سالان: پنج مرد کهن‌سال در داستان نام بردۀ شده است، از جمله عمرو بن معدی کرب.

ه) موجودات فرازمینی: نبرد قهرمانان تنها محدود به جنگ با پهلوانان، شاهان یا عیاران شریر نیست و گاه با اشخاص یا موجودات خیالی است که زایدۀ ذهن و اندیشه بدوي انسان هستند. ریشه این موجودات را باید باور و ذهنیت هر قوم و اغلب در داستان‌های نامکتوب، که ابزار انتقال آن سنت بوده، یافت که برای قابل‌باورپذیر کردن آن، انسان را به موجودی فراتطبیعی تبدیل می‌کند. نیمه‌انسان‌ها: دسته بزرگی از شریران هستند و ظاهری انسانی با اجزای بدن حیوانات در آنان دیده می‌شود. دیوها، غول‌ها و شیاطین بدنی انسان و چهره‌ای زشت و هراسناک دارند که سبب گمراهی قهرمانان می‌شوند. آنان کافرند و قدرت فراتطبیعی دارند (عباسی، ۱۳۹۸، صص. ۳۱۹-۳۲۳). دواليبان: از شریرهای نیمه‌حیوانی قصه‌ها هستند. فیل‌گوشان: از شریران هستند که تمام جثه آنان پوشیده از مو و دوگوش بزرگ دارند. بوزینگان، بر亨گان، زردویان: آنان نیز در جزایر زندگی می‌کنند. حیوانات شگفت‌انگیز: این حیوانات کاملاً خیالی هستند و وجود خارجی ندارند و نام یا ظاهرشان از جهان خارجی وام گرفته که مهم‌ترین آنان اژدها، زاغ‌ها و زنبورها هستند (همان، ص. ۳۴۸، ۳۴۹). دیو در جایگاه شرارت اقامت دارد. کینه‌توزی و دشمنی، ویژگی اصلی دیوان شاهنامه است که در خاوران‌نامه نیز چنین است (هینزل، ۱۹۷۳، ترجمۀ آموزگار و تفضیلی، ۱۳۶۸، ص. ۷۲). در خاوران‌نامه، حضرت علی^(ع) یازده بار با دیوان جنگیده است. این نیروهای پلید بیش از شاهان خاورزمین به سپاهیان اسلام ضرر رساندند. گاهی در هیبتی بسیار زشت و مخلوطی از چند حیوان ظاهر و گاه از چشم انسان ناپدید می‌شوند، اما ویژگی بارز دیوان خاوران‌نامه، آتش افروختن است. حضرت علی^(ع) هفت بار با اژدها جنگیده است. یاری‌رسانان: در قصه‌ها، قهرمانان در مسیر سفر یا آزمون‌های دشوار با اشخاص یاری-رسان مواجه می‌شوند که گاه با یک خبر، راهنمایی یا بخشیدن شیء جادویی یا واقعی

به قهرمانان یاری می‌رسانند. یاری‌رسانان مقدس شامل فرشتگان، پیامبران، ائمه و بزرگان دین اسلام، قهرمانان اساطیری و پیران نوری هستند (عباسی، ۱۳۹۸، ص. ۴۱۶). یاری‌رسانان دارای سیمایی انسانی هستند و بسیار پرقدرت و مرموز و نفوذناپذیرند. فرشتگان: بهترین و ناپیداترین یاریگران قهرمان قصه هستند و اغلب دارای سیمایی انسانی و در چهره مردان ظاهر می‌شوند و آنان نامیران و همه‌چیزدان و قدسی‌اند (همان، ص. ۴۶۴). فرشتگان حاضر در داستان خاوران‌نامه سروش غیبی با عنوان فرشته هاتف هستند که در نگاره معراج حضرت رسول حضور دارند «هاتف یا جبریل همان سروش است و از طرف خداوند یاری‌گر قهرمان سپاه اسلام می‌باشد و هرجا پهلوان به سختی می‌افتد و از خداوند طلب یاری می‌کند، هاتف به یاری آن‌ها می‌شتابد. مثل راهنمای هاتف در کوه بلور به علی^(ع) یا راهنمایی حضرت در پیدا کردن قنبر که در داستان سه بار جبریل به کمک حضرت علی^(ع) آمده» (حق‌شناس، ۱۳۷۸، ص. ۱۸۲، ۱۸۳). پیامبران: گروهی دیگر از یاری‌رسانان هستند که نقش آنان راهنمایی و یا بخشندگی قهرمانان است و مهم‌ترین آنان حضرت سلیمان، حضرت و محمد^(ص) هستند (عباسی، ۱۳۹۸، ص. ۴۶۴).

سه شخصیت در داستان خاوران‌نامه حضور دارند: یاری‌رسانان واقعی: آنان در دنیای واقعی حضور دارند مانند گیاهان، حیوانات و اشیا هستند که ویژگی انسان‌نمایانه دارند و گویی ذی‌شعورند و مأموریت دارند قهرمان داستان را در آزمون‌ها یاری‌رسانند. مهم‌ترین این حیوانات اسب، شتر، فیل، آهو، مار، ماهی، سگ، عقاب، مرغابی و اژدها هستند که قدرت جادویی دارند. اسب مهم‌ترین این حیوانات است و معمولاً قهرمانان حمامی دارای اسبی خاص هستند (همان، ص. ۴۶۵). «اسب‌ها نیز در میدان نبرد نقش مهمی دارند. هم‌پای پهلوانان در حوادث سخت و هولناک، در زیر تیر و تیغ و عمودهای گران و سنگین ایستادگی می‌کنند. پهلوان اسب خاوران‌نامه، دلدل اسب حضرت علی^(ع) است» (حق‌شناس، ۱۳۷۸، ص. ۱۲۵) و ذوالفقار حضرت علی^(ع) که این دو هدیه پیامبر به حضرت است که قدرتی فرازمنی دارند.

۲-۴. محتوای تصویری: بررسی نگاره‌ها نشان از آن دارد که هر پنج طبقه: طبقات اجتماعی، جنسیت، گروه سنی، وجود ادبی و موجودات فرازمنی در تصاویر قابل

تفکیک و بررسی هستند، اما آنچه به طور کلی مشهود است در برخی طبقه‌بندی‌ها، گاه اغراق فراوانی شده و در بعضی دیگر، کمتر توجهی صورت گرفته است.

(الف) طبقات اجتماعی: در تصویر نیز همچون متن، طبقه‌بندی شامل طبقه روحانیان (نگاره ۱-الف) که سه شخصیت مهم مذهبی از جمله حضرت محمد (ص)، حضرت علی (ع) و حضرت خضر (ص) به تصویر کشیده شده است. طبقه درباری شامل دوازده پادشاه (نگاره ۱-ج)، طبقه پهلوانان شامل سیزده پهلوان (نگاره ۱-ب)، طبقه سپاهی شامل ۶۸ نگاره سپاهیان (نگاره ۱-د) می‌شود. از این حیث تفاوتی بین دو گروه متن و تصویر وجود ندارد و شخصیت‌های موجود در متن، در نگاره‌ها نیز تکرار شده است. مهم‌ترین تفاوت موجود، فقدان گروه مردمان عادی است که نگاره‌ای از آن نقش نسبته است! به برخی از شخصیت‌ها همچون حضرت علی (ع) و برخی از یاران بیشتر پرداخته شده است و برخی دیگر همچون پادشاهان و پهلوانان سپاه کفار کمتر حضور دارند.

(ب) جنسیت: در بخش تصویری خاوران‌نامه، پیکره‌ها به دو بخش زنان و مردان تقسیم می‌شوند. تقریباً در تمامی نگاره‌ها مردان به تصویر کشیده شده‌اند، لیکن تصویر زنان فقط در پنج نگاره داستان خاوران‌نامه که شامل نگاره‌ی از پای درآمدن پادشاه به دست ابوالمحجن، کشته شدن قطار به دست سعد در محضر امیر مومنان (ع)، دختر جمشیدشاه با ندیمه‌ها، مجلس عقد در محضر امیر مومنان (ع)، عمر و امیه و صلصال در برابر آتش را روایت می‌کنند، آمده است (نگاره‌های ۲-الف و ۲-ب).

(ج) وجوده ادبی: در این گروه، وجوده به ترتیب اهمیت در نسخه، شامل سه وجه حماسی، مذهبی و عاشقانه می‌شوند. در این نسخه با نواد نگاره بیش از همه به وجه حماسی پرداخته شده، سپس وجه مذهبی با پائزده نگاره و درنهایت به وجه عاشقانه با دو نگاره توجه شده است (نگاره‌های ۳-الف، ۳-ب و ۳-ج).

(د) گروه سنی: در خاوران‌نامه، تفاوت سنی چندانی در شخصیت‌ها دیده نمی‌شود. در مجموع سه گروه: جوانان (نگاره ۴-الف)، میان‌سالان (نگاره ۴-ب) و کهن‌سالان (نگاره ۴-ج) وجود دارد.

(ه) موجودات فرازمینی: این طبقه، موجودات فرازمینی و موجودات عجیب‌الخلقه را تشکیل می‌دهد. همان‌طور که در بخش محتوای ادبی توضیح داده شد، در تصویر نیز

موجودات فرازمنی، هاتف یا جبریل (نگاره ۵-الف) به تصویر کشیده شده‌اند. دلدل و شمشیر حضرت (نگاره ۵-ب) که در سی نگاره دیده می‌شوند و در سه نگاره دلدل موضوع اصلی نگاره است. موجودات عجیب‌الخلقه به‌وفور نقش شده‌اند که شامل صحنه‌های مبارزة حضرت علی^(ع) با آن‌هاست (نگاره ۵-ب و ۵-ج)، شامل نه نگاره دیوان و چهار نگاره صحنه مبارزة حضرت با اژدها می‌شود.

جدول ۱: مطالعه تطبیقی شخصیت‌پردازی در محتوای ادبی و تصویری نسخه خاوران‌نامه (نگارندگان)

Table 1: Comparative study of characterization in literary and visual content of the Khavaran-nameh manuscript (Authors)

قیاس متن و تصویر	شخصیت‌های محتوای تصویری	شخصیت‌های محتوای نوشتاری	
شخصیت‌ها در محتوای متن و تصویر در گروه طبقات اجتماعی کاملاً با هم مطابقت دارند، ولی در تصویر از طبقه مردم عادی نگاره‌ای موجود نیست.	پیامبر (ص) و علی ^(ع) ۳ مورد، پهلوانان ۱۳ مورد، پادشاهان ۱۲ مورد، شکریان و سپاهیان ۶۸ مورد، مردم عادی ۰ مورد	پیامبر (ص) و علی ^(ع) ۷ مورد، پهلوانان ۳۵ مورد، پادشاهان ۱۶ مورد، شکریان و سپاهیان ۲۱ مورد، مردم عادی ۳ مورد	طبقات اجتماعی
شخصیت‌ها در گروه مردان متن و تصویر کاملاً با هم مطابقت دارند، لیکن به شخصیت‌های گروه زنان توجه نشده است.	مردان (متعدد)، زنان (گل‌چهره، دل‌افروز) ۵ مورد	مردان (متعدد)، زنان (گل‌اندام، گل‌افروز، گل‌چهره) ۸ مورد	جنسیت
در متن و تصویر بیشتر به وجه حماسی، سپس مذهبی	وجه حماسی ۹۰ مورد، مذهبی ۱۵ مورد، عاشقانه ۲ نگاره	وجه حماسی ۷۶ مورد، مذهبی ۴۴ مورد، عاشقانه ۳ مورد	وجوه ادبی

مذهبی و به وجه عاشقانه کمتر توجه شده			
گروه سنی شخصیت‌ها، در متن و تصویر به طور واضح مشخص نیست.	جوانان، میان‌سالان (متعدد)، کهن‌سالان ۳ مورد	جوانان و میان‌سالان ۵ (متعدد)، کهن‌سالان ۵ مورد	گروه سنی
به شخصیت‌های موجودات فرازمنی (هاتف ۳ مورد، ذلیل ۳۰ مورد)، موجودات عجیب‌الخلقه (دیوان، جنیان ۹ مورد و اژدها ۷ مورد)	موجودات فرازمنی (هاتف ۳ مورد، ذلیل ۱۸ مورد)، موجودات عجیب‌الخلقه (دیوان، جنیان ۱۱ مورد و اژدها ۷ مورد)	موجودات فرازمنی	

۵. بازخوانی نوع پوشاک در شخصیت‌پردازی‌های نسخهٔ خاوران‌نامه

پس از شناسایی و تفکیک شخصیت‌های خاوران‌نامه در دو حوزهٔ متن و تصویر، خوانش کیفیت پوشاک هر طبقهٔ ضروری است. به این منظور از هر پنج طبقهٔ موجود (طبقات اجتماعی، جنسیت، گروه سنی، وجود ادبی و موجودات فرازمنی)، نگاره‌های مربوط تفکیک و برحسب معیارهای تحلیل، بررسی می‌شوند. جامعهٔ آماری را نگاره‌های نسخهٔ خاوران‌نامه موجود در کتابخانهٔ کاخ گلستان تشکیل می‌دهند که با توجه به محدود بودن نگاره‌ها و به منظور ارتقای کیفیت نتایج پژوهش، تمامی نگاره‌ها مورد مطالعه قرار می‌گیرند. در اینجا به دلیل محدودیت فضای مقاله، از هر بخش چند نگاره به عنوان نمونه نمایش داده می‌شود (تصاویر ۱ تا ۵).

ب) پهلوانان: مهتران سپاه در محضر حضرت امیر (ع)

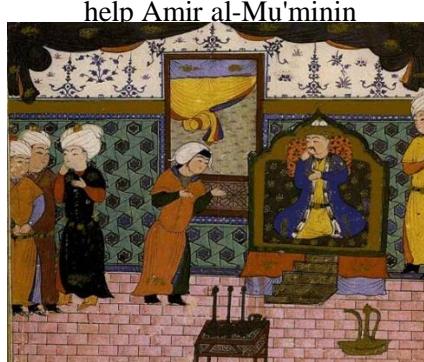
الف) بزرگان دینی: در آمدن خضر نبی (ص) به یاری امیرالمؤمنین (ع)

B) The heroes: Amirs of the army in the presence of Hazrat Ali

د) سپاهیان: شکست سپاهیان شاه مغرب

D) The troops: The defeat of the troops of the Maghreb King

ج) درباریان: دربار شاه خاوران

C) The courtiers: The court of Shah Khavaran

تصویر ۱: منتخب جامعه آماری: گروه طبقات اجتماعی

Figure 1: Selected statistical community: Social class group

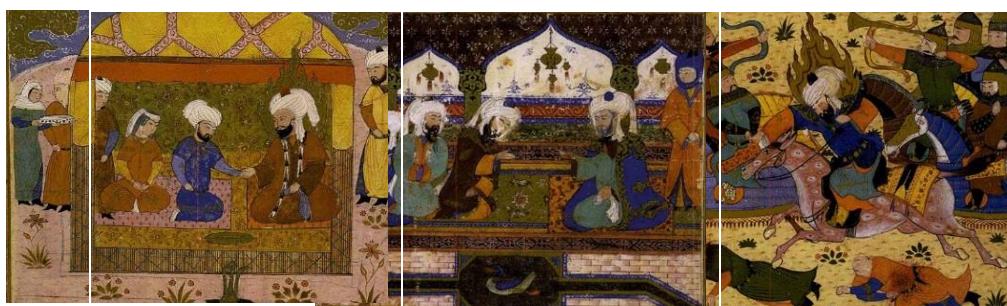

الف) مردان: عمرو امیه و سایر عیاران
ب) زنان: دختر جمشیدشاه و ندیمه‌ها
ج) زنان و مردان: عمرو امیه و صلصال در برابر آتش

C) Both men and women: Amr Umayyah and Salsal
B) The women: daughter of Jamshid Shah and maids
A) The men: Amr Umayyah and other nobles

تصویر ۲: منتخب جامعه آماری: گروه جنسیت

Figure 2: Selected statistical community: Gender group

الف) وجه حماسی: مبارزة حضرت علی (ع)
ب) وجه مذهبی: یاران حضرت رسول در مسجد
ج) وجه عاشقانه: مجلس عقد در حضور حضرت

C) The romance genre: A scene of marriage in the presence of the Hazrat
B) The religious genre: The companions of the Prophet in the mosque
A) The epic genre: The struggle of Hazrat Ali

تصویر ۳: منتخب جامعه آماری: گروه وجوه ادبی

Figure 3: Selected Statistical Society: Literary Genres Group

الف) جوانان: نبرد امیر (ع) در دریار شاه طهماسب
ب) میان سالان: نگاره رهایی بندهیان
ج) کهن سالان: حضرت امیر (ع) در جست و جوی دلدل
C) The elders: Hazrat Amir in search of the Doldol
B) The middle-aged: Liberation of the prisoners
A) The youth: The battle of Amir (AS) in the court of Shah Tahmasb

تصویر ۴: منتخب جامعه آماری: گروه سنی

Figure 4: Selected statistical population: age group

الف) فرشتگان: معراج حضرت رسول
ب) دیوان: حضرت امیر (ع) در نبرد با موجودات
ج) اژدها: حضرت امیر (ع) در نبرد با اژدها
C) The dragon: Amir in the battle with the dragon
B) The devil: Amir in the war with the wonders of creatures
A) The angels: Ascension of the Prophet

تصویر ۵: منتخب جامعه آماری: گروه موجودات فرازمینی

Statistical Society: Group of Extraterrestrial Creatures Figure 5: Selected

از آنجایی که مسئله این پژوهش بر گوناگونی پوشاك بحسب نوع شخصیت‌های نسخهٔ خاوران‌نامه تمرکز دارد، عناصر پوشاك در سه گروه تن‌پوش‌ها، سرپوش‌ها و پاپوش‌ها تفکیک و بررسی می‌شوند. در رابطه با پوشاك ترکمانان ضروری است با پوشاك عصر ایلخانی و تیموری آشنا شد که مهرآسا غیبی در کتاب هشت هزار سال پوشاك اقوام ایرانی (۱۳۹۸)، تمامی اجزای پوشاك را نام برد و توضیح داده است. همین طور به منابعی همچون پوشاك در ایران‌زمین (۱۳۸۳)، فرهنگ البسه مسلمانان (۱۳۵۹) و پوشاك ایرانیان (۱۳۸۳)، که برخی دیگر از اجزای پوشاك و تزیینات خاص آن دوران را توضیح داده‌اند، استناد شده است.

۱-۵. بازخوانی نوع پوشاك

۱-۱-۵. پوشاك مرسوم در عصر ترکمانان: پیش از بررسی و بازخوانی نوع پوشاك شخصیت‌ها در نسخهٔ خاوران‌نامه، لازم است وضعیت پوشاك مرسوم آن روزگار معرفی شود و با استناد به وضعیت پوشش آن دوران، تغییر و تحول جامگان در شخصیت‌های نسخهٔ خاوران‌نامه مورد نقد و بررسی قرار گيرد. پوشاك مرسوم در عصر ترکمانان شامل:

تن‌پوش‌ها: ۱. پیراهن بلند: اين پيراهن را زير قبا مي‌پوشيدند و به بلندی قبا بود، با آستین‌های بلند و تنگ که از زير آستین قبا دиде می‌شد. ۲. قبا یا تن‌پوش‌رو: اين تن‌پوش بلند و کوتاه با آستین‌هایی کوتاه و بعضی بلند و يقه مایل که تا زيربغل که با بلندینک بسته می‌شد. ۳. جبه: بالاپوشی مانند ردا و عبا که دو طرف لبه‌های جلوی ردا حاشیهٔ پوست‌دوزی شده بود. ۴. عبا و ردا: اين تن‌پوش برای خروج از منزل استفاده می‌شد و آستین‌های دراز داشت. ۵. شلوار: شلوارها در بالا گشاد و از زيرزانو به تدریج تنگ می‌شد و در چکمه‌های ساق‌بلند فرو می‌رفت. ۶. کمربند: در اين دوران کمربند از اجزای اصلی و تزیینی جامگان مردان و زنان بود. تن‌پوش بانوان: شامل ۱. پيراهن بلند، جلوبار که يقه آن تا کمر باز و با دکمه بسته می‌شد. با آستین‌های بلند که از زير آستین قبا دیده می‌شد. ۲. قبای که با آستین بلند و کوتاه نشان داده، بلندی آن تا مج پا می‌رسد. ۳. جبه‌ای بسيار گشاد و بلند که بالاتنه آن به صورت اريب در زير بغل بسته می‌شد

(غیبی، ۱۳۹۸، صص. ۳۵۲-۳۷۲؛ دزی، ۱۳۵۹، صص. ۳۳۱-۳۴۰؛ سیمز، ۱۹۹۲، ترجمه متن، ۱۳۸۳، صص. ۱۷۷-۱۹۱). اجزای تنپوش دوران ترکمانان که پیرو تنپوش‌های تیموریان است به ترتیب نام برده شد.

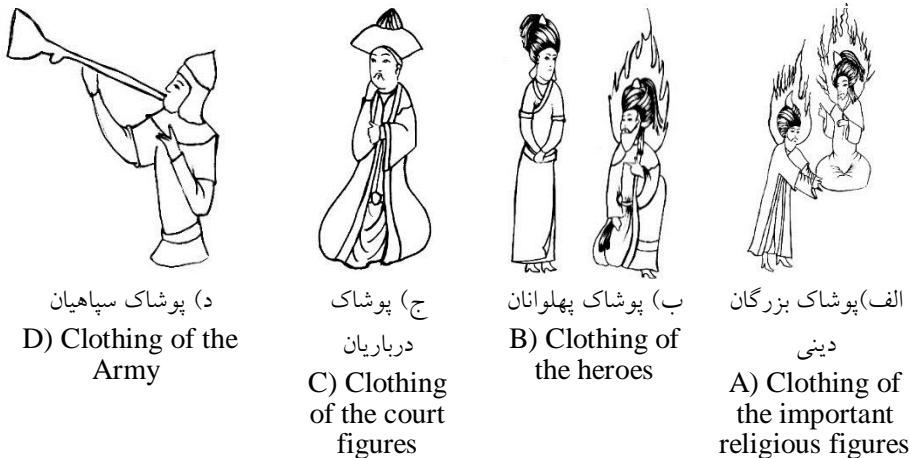
سرپوش‌ها: ۱. کلاه: پوشش سر ترکمانان معمولاً کلاهی کروی و مخروطی شکل است و گاهی قبمانند و دور آن دستاری رنگی پیچیده می‌شد. ۲. عمامه یا دستار: در این دوره، عمامه کم کم جای کلاه‌ها را گرفت، زیرا کلاه را نشانی از کفر و الحاد و دستار و عمامه را نمادی از ایمان به اسلام می‌دانستند. در این دوران دستار به دور کلاه پیچیده می‌شد. ۳. تاج: از سرپوش‌های مهم این دوران که با تزیینات بسیار مجلل بود که در مرکز این تاج‌ها، قبه مانند و دور آن را لبه‌های بلند طلایی فرا گرفته است (غیبی، ۱۳۹۸، صص. ۳۶۲-۳۶۵؛ سیمز، ۱۹۹۲، ترجمه متن، ۱۳۸۳، ص. ۱۸۴). سرپوش بانوان ترکمانان شامل: ۱. چادر: پوشش مهم بانوان و شبیه به چادرنمای امروزی و نیم‌دایره‌ای بود. ۲. کلاه و تاج‌کلاه: که شبیه به کلاه مردان آن عصر است. ۳. روسری یا لچک: که به صورت مثلثی در سایزهای بزرگ یا کوچک با نوار یا تاجی بر روی سر می‌بستند. ۴. مقنعه: از پوشش‌های اصلی سربانوان، که به اشکال مختلف به دور سر خود می‌بستند (غیبی، ۱۳۹۸، صص. ۳۷۴-۳۷۷). ۵. دستار: در این دوره زنان نیز گاهی از دستار استفاده می‌کردند.

پاپوش‌ها: کفش، نیم‌چکمه و چکمه؛ پوشش پا در این دوران به صورت کفش‌های رویه کوتاه و یا چکمه و نیم‌چکمه (بوت) بود و گاهی مردان خوش‌پوش کفش‌های رنگی با پارچه‌های گلدار به پا می‌کردند (غیبی، ۱۳۹۸، ص. ۳۶۶). پاپوش بانوان اغلب به دلیل بلند بودن لباس آنان دیده نمی‌شود و گاه شبیه به کفش و نیم‌چکمه مردان است.

۲-۱-۵. نوع پوشش در نسخه خاوران نامه

۱-۲-۱. طبقات اجتماعی : الف) گروه بزرگان دینی: سرپوش مورد استفاده بزرگان دینی، عمامه یا دستار است. جامه حضرت خضر (ص) شامل پیراهنی بلند که تا قوزک پا و جلویاز است. آستین‌ها گشاد و بلند تا مچ دست به رنگ سبز صدری است و جبهه‌ای زربفت مشکی از آستین‌های کوتاه و حاشیه‌ای پوست در سرتاسر عبا تشکیل

شده است. تن پوش حضرت علی (ع) از پیراهن بلند با آستین‌های گشاد و بلند تا مچ دست، به رنگ آبی لاجوردی است که تزییناتی طلایی رنگ دارد و عبا با آستین‌های کوتاه و تزیینات طلایی نقش شده است. شخصیت‌ها کفش یا چکمه‌های ساق بلند و نوک‌تیز به پا دارند (تصویر ۶-الف). ب) پهلوانان: عمامه یا دستار بر سر دارند. تن پوش حضرت علی (ع) شامل پیراهنی بلند با یقه گرد، کرم‌رنگ با آستین‌های گشاد و بلند تا مچ دست است. جبهای جلویاز که حاشیه‌های اسلیمی و ختایی در پایین جامه و دور یقه تا شانه‌ها به رنگ طلایی دارد و حاشیه پوست سرتاسری دارد تشکیل شده است. جامه دیگر یاران نیز پیراهن بلند با یقه گرد و آستین‌های تنگ تا مچ دست به رنگ نارنجی است و دراعه‌ای زرد رنگ با آستین کوتاه بر تن دارند که کمربندی روی آن می‌بستند و در دو طرف پهلو از کمر تا پایین لباس چاک دارد و پیراهن نارنجی از زیر آن دیده می‌شود. کفش یا چکمه‌های ساق بلند و نوک‌تیز است (تصویر ۶-ب). ج) درباریان: پادشاه تاج بر سر دارد. جامه‌اش، پیراهنی سبز تیره با یقه گرد و قبایی بلند جلویاز با یقه‌هفت به رنگ خردلی، با تزیینات طلایی رنگ در دور یقه و پیش‌سینه کمربندی که روی آن بسته شده است. جبه یا بالاپوشی با آستین‌های بلند تا مچ دست است به رنگ آبی لاجوردی و حاشیه‌ای پوست سرتاسر عبا و تزییناتی دوریقه تا روی سرشانه و آستین و پایین حاشیه لباس با طرح‌های اسلیمی و ختایی به رنگ طلایی تشکیل می‌شود. فیگورها چون نشسته‌اند، کفش‌های آن‌ها دیده نمی‌شود (تصویر ۶-ج). د) سپاهیان: تمامی سپاهیان حاضر در نسخه کلاه‌خود بر سر دارند. جامه سپاهیان از پیراهن بلند با آستین تنگ و بلندی آن تا مچ دست است و به رنگ آبی یا خردلی است. دراعه با آستین کوتاه به رنگ‌های قهوه‌ای نارنجی سبز صدری و تزییناتی در دور یقه وجود دارد و بعضی هم قبا برتن دارند و کمربندی روی دراعه و قبا بسته شده است. تمامی پاپوش‌ها چکمه ساق بلند و نوک‌تیز است (تصویر ۶-د). و) مردمان عادی: در نگاره‌ها مردم عادی به تصویر کشیده نشده است.

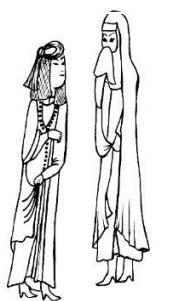

تصویر ۶: نوع پوشک در طبقات اجتماعی شخصیت‌ها (نگارندگان)

Figure 6: Type of cloths in the social classes of the characters (Authors)

۲-۱-۵. گروه جنسیت: الف) مردان: سرپوش مردان عمame و کلاه‌های نمدی مخروطی شکل است و دستاری با تزیین پر است. جامه عمر و امیه پیراهنی به رنگ زرد است که دامن آن را به کمر لباس وصل کرده، با آستین تنگ و بلند تا مچ دست و عبای به رنگ آبی لاجوردی با آستین‌های کوتاه و دامن عبا را با کمربند جمع کرده است و دور یقه تا سرشاره و آستین‌ها و حاشیه جامه دارای تزییناتی طلایی رنگ اسلیمی و ختایی است و کمربندی روی آن بسته شده است. جامه دیگران، پیراهن‌های طرح دار به رنگ عنابی و آبی فیروزه‌ای با آستین‌های بلند تا مچ دست و دراعه‌ای از زیر گردن تا بالای شکم با دکمه بسته شده، و به رنگ‌های آبی لاجوردی و نارنجی است با آستین کوتاه که دور یقه تا سرشاره و آستین‌ها و حاشیه جامه دارای تزییناتی طلایی رنگ دارد و دو طرف آن از کمر تا انتهای لباس چاک‌دار است و کمربندی روی آن بسته شده است. شلوار عمر و امیه از زانو تا مچ پا تنگ است. پاپوش شامل کفش‌هایی با رویه کوتاه و نوک تیز و چکمه‌های ساق بلند و نوک تیز است (تصویر ۷-الف). ب) زنان: در نگاره دختر جمشیدشاه سرپوش بانوان شامل روسربی توری شکل با عرقچینی که تزیینات طلایی و دستمالی به دور سر بسته و دنباله بلند آن پشت سر آویزان است. در نگاره دیگر بانوی آن مقنעה بلند سفیدی با چادری بلند با پارچه‌ای طرح دار دیده

می شود که دستمالی را جلوی دهان خود گرفته است. در نگاره دختر جمشیدشاه، جامه بانوان پیراهنی به رنگ نارنجی است که قد آن تا قوزک پاست و قبایی به رنگ قهوه‌ای تیره که جلوی باز است و به وسیله دکمه‌های طلازی بسته شده و تزییناتی طلازی رنگ بر روی دامن لباس تعییه شده است. زنان دارای آستین‌های تنگ که بلندی آن تا مچ دست است و بعضی با آستین کوتاه به تصویر کشیده شده‌اند. جبه یا بالاپوشی به رنگ زرد و با تزیینات طلازی رنگ که با آستین‌های بلند و دارای حاشیه سرتاسر پوست است و چکمه‌های ساق بلند و نوک تیز دارند (تصویر ۷-ب).

ب) پوشاك زنان

B) Clothing of the women

الف) پوشاك مردان

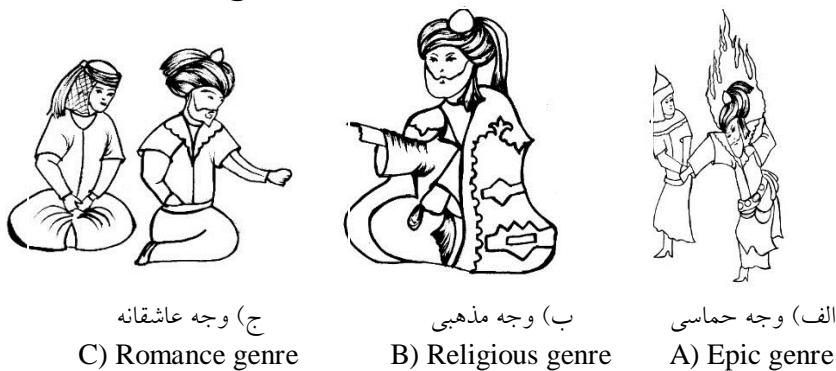
A) Clothing of the men

تصویر ۷: نوع پوشاك در گروه مردان و زنان (نگارندگان)

Figure 7: Type of clothing in the group of men and women (Authors)

۱-۲-۳. وجهه ادبی: الف) وجه حمامی: در این نگاره‌ها، حضرت علی^(ع) عمامه بر سر دارد، درحالی که تمامی سپاهیان کلاه خود پوشیده‌اند. جامه حضرت علی^(ع) از پیراهن بلند به رنگ نارنجی با آستین‌های گشاد و بلندی است که تا مچ دست می‌رسد. قبایی به رنگ سبز خاکستری و عبای آبی رنگ با آستین‌های کوتاه و تزییناتی دور یقه تا سرشارنه و آستین دارد که کمربندی روی آن بسته شده و دامن عبا با آن جمع شده است. پاپوش، چکمه‌های ساق بلند و نوک تیز که رنگی و طرحدار است (تصویر ۸الف). نگاره‌های مورد بررسی در این بخش از پژوهش به رشادت‌ها و دلاوری‌های حضرت علی^(ع) می‌پردازد، اما نکته قابل توجه این است که حضرت با لباس روزمره بدون لباس نبرد به میدان می‌رود، درحالی که شخص مقابل لباس رزم بر تن دارد. **ب)** وجه مذهبی: سرپوش حضرت شامل عمامه‌ای است که دنباله آن دور

صورت را گرفته است. تنپوش پیامبر^(ص)، پیراهنی به رنگ قهوه‌ای تیره بلند با آستین‌های گشاد و بلندی است که تا مچ دست می‌رسد؛ همراه با قبای به رنگ سبز خاکستری، جلویاز و با آستین‌های گشاد و بلند و بالاپوشی به رنگ آبی لاجوردی است که دارای تزیینات فراوانی است و حضرت دستمال سفیدرنگی در دست دارد. به‌دلیل نشسته بودن فیگور پاپوش دیده نمی‌شود (تصویر ۸). ج) وجه عاشقانه: سرپوش مردان عمامه است و سرپوش بانوان روسربی توری‌شکل که با مروارید در زیرگلو بسته شده همراه با دستمالی که دور سر بسته شده و دنباله آن پشت سر آویزان است. عروس و داماد جامه‌شان پیراهنی به رنگ زرد و بنفش روشن است، قبای جلویاز به رنگ نارنجی و آبی‌بنفش که با دکمه بسته شده، با آستین کوتاه مصور شده است؛ جامه داماد تزییناتی در دور یقه و سرشانه و حاشیه‌ای سرتاسر آن دیده می‌شود، کمربندی هم به کمر بسته است. پاپوش‌ها جوراب سفیدرنگ است (تصویر ۸-ج).

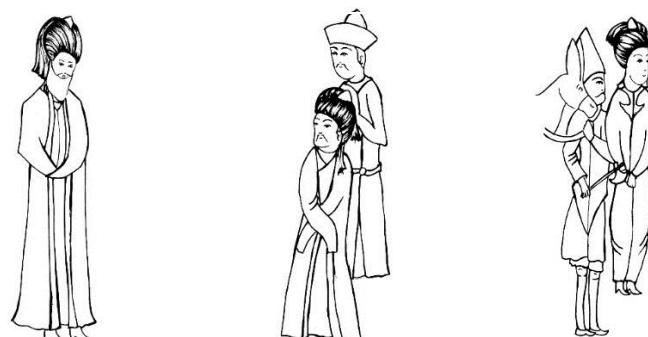

تصویر ۸: نوع پوشак به تفکیک وجوه ادبی (نگارنده‌گان)

Figure 8: Type of clothing by literary genres (authors)

۴-۲-۵. گروه سنه: الف) جوانان: سرپوش جوانان دستار و کلاه‌های نمدی مخروطی‌شکل همراه با تزیینات است. جامه آن‌ها از پیراهن بلند سبز خاکستری با یقه گرد و قبایی با یقه هفت به رنگ خردلی و جلویاز است که با دکمه بسته می‌شود و داخل شلوار قرار گرفته است با آستین‌های تنگ و بلندی که تا مچ دست می‌رسد؛ شلوارهای گشاد و بلند که در مچ پا تنگ شده؛ مرد جوانی که دلدل را نگه داشته قبای بلندی به رنگ نارنجی دارد که لبه‌های دامن قبایش به کمربند وصل شده و دامن سیاه-

رنگ طرح دارش دیده می شود و شلوار کوتاهی که تا زانو است، بر تن دارد. اغلب جوانان کفش های با رویه کوتاه به پا دارند (تصویر ۹ - الف). ب) میان سالان: بعضی از فیگورهای میان سال عمامه و بعضی کلاه نمدی مخروطی بر سر دارند. جامه دو مرد جلوی تصویر، قبایی به رنگ نارنجی و آبی است که جلو باز و به صورت اریب در زیر بغل بسته شده است، جبه یا بالاپوشی به رنگ بنفسج روشن و مشکی به تن دارند که یکی حاشیه سرتاسری پوست دارد و دیگری تزیینات بسیاری دور یقه تا سرشاره، آستین، دور مچ و حاشیه پایین دامن که طلایی رنگ است؛ و آستین های آن انگشتان دست را پوشانده است. فیگورها چکمه های ساق بلند و نوک تیز به پا دارند (تصویر ۹ - ب). ج) کهن سالان: سرپوش کهن سالان عمامه است. جامه مرد کهن سال، پیراهن بلندی با یقه هفت و به رنگ قهوه ای و جلو باز است که با دکمه بسته می شود؛ و جبه یا بالاپوشی به رنگ قهوه ای که حاشیه پوست سرتاسری دارد و آستین بلندی که انگشتان دست را پوشانده است. پیکرهای کهن سال، چکمه های ساق بلند و نوک تیز به پا دارند (تصویر ۹ - ج).

الف) پوشاك جوانان ب) پوشاك ميان سالان ج) پوشاك كهن سالان

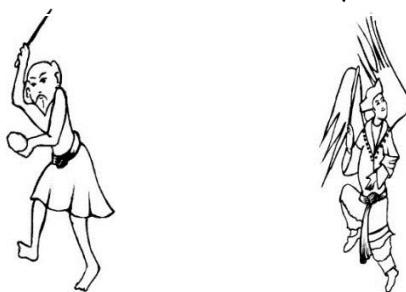
C) Clothes of the elderly B) Clothes of middle-aged A) Clothes of youth

تصویر ۹: نوع پوشاك در گروه سنی شخصیت‌ها (نگارنده‌گان)

Figure 9: Type of clothing in the age group of characters (authors)

۵-۱-۵. گروه موجودات فرازمنینی: الف) فرشتگان: فرشته کلاه تاج مانندی بر سر دارند. تن پوش فرشته شامل پیراهن طرح دار قهوه ای رنگ با آستین های بلند و گشاد است و قبای بلندی که با یقه هفت به رنگ سبز خاکستری و آستین گشاد همراه است.

جبهای به رنگ گلبهی با یقه برگردان به رنگ آبی طرح دار، آستین‌های کوتاه و تزییناتی دور یقه، در حاشیه دامن و شالی بلند که دور کمر بسته و دنباله‌های آن آویزان است و شلوار گشاد قهوه‌ای رنگ و جوراب حریر به پا دارند (تصویر ۱۰-الف). ب) دیوان: این گروه، فاقد سرپوش و تنپوش‌اند. فقط دامنی کوتاهی تا زانو که با کمربندی بسته شده است، بر تن دارند (تصویر ۱۰-ب).

الف) پوشک فرشتگان ب) پوشک دیوان

B) Clothes of devils A) Clothes of angels

تصویر ۱۰: نوع پوشک در گروه موجودات فرازمینی (نگارندگان)

Figure 10: Type of clothing in the group of extraterrestrial beings (authors)

۶. تحلیل یافته‌ها

۱- طبقات اجتماعی و شخصیت‌پردازی‌های نسخه خاوران‌نامه در متن و تصویر: شخصیت‌های خاوران‌نامه براساس متن ادبی نسخه، در پنج دسته کلی: طبقات اجتماعی، جنسیت، گروه سنی، وجه ادبی و موجودات فرازمینی تفکیک می‌شوند. این دسته‌بندی در تصاویر نسخه مصور خاوران‌نامه موجود در کاخ گلستان نیز تکرار شده است.

۲- همگامی نوع پوشک در محتوای ادبی و تصویری: در تحلیل همگامی نوع پوشک در دو حوزه متن و تصویر، نتایج متفاوتی به دست آمد. در متن ادبی خاوران‌نامه تنها به توصیف شخصیت‌ها پرداخته شده و اشاره‌ای به نوع پوشک و یا انواع آن نشده است. هنرمند نگارگر احتمالاً با توجه به رسم زمانه و با تکیه بر دانش و اعتقادات خود، دانسته نقalan به هنگام نقل داستان، اطلاعات عجایب‌نامه‌نویسان، سفرنامه‌نویسان و

توصیفات کتب مقدس دینی، به ترسیم پوشاك شخصیت‌ها پرداخته و از پوشاك دورهٔ تیموری در انواع تن‌پوش‌ها، سرپوش‌ها و پاپوش‌ها الهام گرفته است.

۶-۳. ارتباط نوع پوشاك خاوران‌نامه با پوشاك مرسوم آن روزگار: نوع پوشاك شخصیت‌ها به خصوص شخصیت‌های مذهبی کاملاً اشرافی و دارای تزیینات فراوان است و با نوع جامگان ترکمانان و تیموریان که همزمان با هم در غرب و شرق ایران حکومت می‌کردند، شباهت دارد.

۶-۴. ارتباط نوع پوشاك خاوران‌نامه با شخصیت‌پردازی‌های آن: الف) طبقات

اجتماعی: درمورد پوشاك بزرگان دینی باید گفت که خلاف تصور اولیه، تمامی شخصیت‌های دینی با لباس‌های فاخر گران‌بها و تزیینات تصویر شده‌اند و هیچ‌گونه سادگی در آن‌ها به کار نرفته است. تزیین لباس شخصیت‌ها شامل نقوش اسلامی و ختایی است که در حاشیه لباس‌ها، دور یقه‌ها و سر دست لباس‌ها به چشم می‌خورد و گاه، پارچهٔ تن‌پوش‌ها از جنس زربفت و طرح‌دار بوده است. در اغلب نگاره‌ها، رنگ و اجزای پوشاك شخصیت‌های دینی و درباریان (به جز تاج) مشترک است. همچنین، در جامهٔ بزرگان دینی و درباریان، نوعی جبه یا بالاپوش با حاشیه‌ای شبیه پوست و تزییناتی در دور یقه و سر دست آستین دیده می‌شود. ب) جنسیت: پوشاك مردان با شلواری که از زانو تا مچ پا تنگ است، دامن جامه که با کمربند بالا بسته شده و کاربرد سرپوشی از عمامه یا دستار که با تزیین پر همراه است، آمده است. پوشاك زنان درباری، روسري توري با تزیین مرواريدی که در زير گلو بسته می‌شود همراه با لباسی فاخر است. پوشاك زنان ديگر کاملاً پوشیده با مقنعه و قادر به سر و دستمالی روی دهان است. ج) وجوده ادبی: پوشاك حضرت على^(ع) در وجه حماسی و در میدان نبرد، پوشاك روزمره و بدون هیچ‌گونه زره جنگی یا کلاه‌خود و یا هرگونه وسیلهٔ دفاعی است. در صورتی که فرد مقابل حضرت، کلاه‌خود بر سر دارد. چکمه‌های حضرت به رنگ زرد است و فرد مقابل، چکمه‌های ساق بلند و طرح‌دار به پا دارد. در وجه مذهبی، البسهٔ پیامبر^(ص) با تزیینات فراوان همراه است و دستمالی به دست دارد. تنها نگاره‌ای که به وجه عاشقانه اشاره دارد مجلس عقد با حضور حضرت على^(ع) است که لباس عروس و داماد شبیه دیگر لباس‌های موجود است و هیچ تفاوتی با دیگر جامگان ندارد،

هر دو جوراب سفید به پا دارند و حتی لباس داماد از لباس عروس تزیینات بیشتری دارد! د) گروه سنی: نوع جامگان گروه سنی جوانان با بقیه شخصیت‌ها متفاوت است. خلاف دیگران، جامگان این گروه کوتاه است و شلوار به طور کامل دیده می‌شود که آن هم به صورت راسته در مج پا جمع شده است. علاوه بر این، کاربرد کلاه نمای مخروطی، شلواری که در روی زانو جمع شده و پاپوشی با رویه کوتاه که نوک آن گرد است، دیده می‌شود. در رده سنی میان‌سالان کاربرد قبا همراه با بالاپوشی که حاشیه پوست دارد و آستین‌های آن بلند است و انگشتان را پوشانده، مشهود است. همچنین، سرپوشی متفاوت که کلاهی از جنس نمد گنبده شکل دارد، دیده می‌شود. در رده سنی کهن‌سالان هم جبه‌ای با حاشیه پوست و آستین‌های بلند که انگشتان دست را پوشانده، ترسیم شده است. ه) موجودات فرازمینی: فرشتگان، تاجی زیبا بر سر و بالاپوشی با یقه، شالی بسته به دور کمر و پاپوش حریر دارند. دیوان بالاتنه‌ای بر همه و فقط دامنی به پا دارند و فاقد سرپوش و پاپوش هستند.

جدول ۲: تنوع پوشش افراد شخصیت‌پردازی‌های نسخه خاوران‌نامه (نگارندگان)

Table 2: Variety of clothing in the characters of Khavarannameh (authors)

طبقه‌بندی شخصیت‌ها	سرپوش	تنپوش	پاپوش
بزرگان دینی	حضرت خضر و علی ^(۴) عمame يا دستاری حجیم با دنباله یک طرفه	پیراهن بلند جلو باز، جبه زربفت با حاشیه پوست حضرت علی ^(۴) پیراهن بلند و قبایی با آستین کوتاه	حضرت خضر چکمه بلند و نوک تیز
درباریان	تاج	پیراهنی بلند به رنگ زرد که با کمر بندی مرصن نشان بسته شده و جبه یا بالاپوشی زربفت با حاشیه پوست و تزییناتی طلایی رنگ در دور یقه	شخصیت‌ها در حالت نشسته هستند و پاپوش آنها دیده نمی‌شود.
پهلوانان	حضرت علی ^(۴) عمامه حجیم با یک دنباله	قبا کرم رنگ و جبه یا بالاپوشی به رنگ آبی لا جوردی با تزیینات طلایی رنگ و حاشیه پوست، و چکمه‌های نوک تیز به رنگ مشکی	

بازشناسی فولکلور مادی (پوشاک) در ترسیم سیمای اشخاص داستانی ... مهین اللهی و همکار

	جوان رو به رو پیراهن بلند به رنگ نارنجی و قبا زردرنگ با آستین کوتاه و کمریند			
چکمه ساق بلند و نوک تیز به رنگ مشکی	پیراهن زردرنگ و قبا نارنجی - رنگ با آستین کوتاه	کلاه خود	سپاهیان	
نگاره‌ای موجود نیست	نگاره‌ای موجود نیست	نگاره‌ای موجود	مردمان عادی	
شلواری که از زانو تنگ است، کفشهای با رویه کوتاه، پاشنه بلند نوک تیز رنگ مشکی، چکمه ساق بلند و نوک تیز	پیراهن بلند و بالاپوشی با تزیینات طلایی با آستین کوتاه که هر دو با کمریندی بالا جمع شده، پیراهن و قبا که با کمریندی به کمر بسته شده	عمامه ساده و عمامه‌ای با تزیین پر	مردان	
چکمه‌های ساق بلند به رنگ مشکی و نوک تیز	پیراهن بلند و قبا که با دکمه بسته شده و جبهه یا بالاپوشی با حاشیه پوست، پیراهن بلند و دستمالی به رنگ آبی جلوی دهان	- روسربی توری که به - وسیله مروارید در زیر گلو بسته شده و دستمالی به دور پیشانی و دنباله آن پشت سر آویزان شده، مقنعة سفید و چادر آبی	زنان	۱:
حضرت علی ^(ع) چکمه ساق بلند و نوک تیز و زردرنگ به پا دارد. فرد مقابل چکمه ساق بلند و نوک تیز و طرح دار با رنگ روشن	حضرت علی ^(ع) پیراهن بلند و بالاپوشی با تزیینات طلایی که با کمریندی به بالا جمع شده فرد مقابل پیراهن و قبا و کمریندی به کمر	حضرت علی ^(ع) عمامة حجیم با دنباله و فرد مقابل هم کلاه خود	حمسی	۲:

مذهبی	حضرت محمد (ص) عمامه‌ای حجیم با دو دنباله	پیراهن و قبای جلویاز و جبه یا بالاپوشی با تزیینات فراوان طلایی و دستمال سفیدرنگی به دست	پایه شده. نمی‌شود.
عاشقانه	سرپوش داماد عمامه عروس روسی توری که به وسیله مروارید در زیر گلو بسته شده و دستمالی که به دور پیشانی بسته و دنباله آن در پشت سر آویزان ست	داماد: پیراهن، قبای با آستین کوتاه و تزیینات طلایی عروس: پیراهن، قبایی جلویاز	کاربرد جوراب سفیدرنگ
جوانان	عمامه و کلاه نمدين مخروطی شکل	پیراهن یقه‌گرد و کوتاه و قبای جلویاز و دامن سیاه	شلوار راسته که در مجپا جمع شده و چکمه ساق بلند و نوک تیز و مشکی و دیگری شلواری که دور زانو جمع شده با کفش رویه کوتاه و نوک گرد و سیاه رنگ
میان- سالان	عمامه و کلاهی نمدين	قبای رنگین و بالاپوشی با حاشیه پوست و آستین های بلند که انگشتان دست را پوشانده و کمریندی بر کمر بسته شده	هر دو چکمه ساق بلند و نوک تیز مشکی به پا دارند.
کهن- سالان	عمامه‌ای با دنباله	پیراهن بلند جلویاز سیاه رنگی که با دکمه بسته شده و جبه یا بالاپوشی به رنگ قهوه‌ای با حاشیه پوست و با آستین های بلند که انگشتان دست را پوشانده	و چکمه ساق بلند و نوک تیز و سیاه رنگ به پا دارند

شلواری قهوه‌ای و پاپوشی حریر به پادرند	پیراهن و قبای جلویاز و بالاپوشی با یقه و آستین کوتاه و تزیینات طلایی و شال زنگین به کمر	تاج	فرشتگان	لایه‌های پوشش
پاپوش ندارند	دامنی تا بالای زانو، دستمالی بسته شده و بالاتنه عربیان	سرپوش ندارند	دیوان	

۷. نتیجه

این پژوهش ضمن خوانش محتوای ادبی نسخه خاوران نامه و بررسی نگاره‌های قدیم‌ترین و ممتاز‌ترین نسخه مصور خاوران نامه موجود در کتابخانه کاخ گلستان، به خوانش و قیاس شخصیت‌ها در محتوای ادبی و تصویری نسخه خاوران نامه و نوع پوشاك آن‌ها پرداخته و در پایان، نوع پوشاك را با رسم و فرهنگ عامه ترکمانان تطبیق داده است.

یافته‌های پژوهش در بخش تطبیق شخصیت‌ها در محتوای ادبی و تصویری بیانگر این نکته‌ها هستند: شخصیت‌ها در محتوای ادبی و تصویری، در گروه طبقات اجتماعی تا حد بسیاری با هم مطابقت دارند، لیکن در بخش تصویر، از طبقه مردمان عادی هیچ شخصیتی ترسیم نشده است. شخصیت‌ها در گروه مردان متن و تصویر کاملاً با هم مطابقت دارند، لیکن در حوزه تصویر، به گروه زنان توجه کمی شده است. گروه سنی شخصیت‌ها، در متن و تصویر، به طور واضح مشخص نیست. در تصویرسازی‌ها، بیشتر به شخصیت‌های موجود در وجه حماسی مذهبی توجه شده و به وجه عاشقانه کمتر پرداخته شده است. مهم‌ترین شخصیت وجه حماسی مذهبی را حضرت علی^(ع) تشکیل می‌دهد که سوژه اصلی نگاره‌هاست. به شخصیت‌های موجودات فرازمینی در تصویر بیشتر از متن پرداخته شده است. نوع جامگانی که در نسخه خاوران نامه مصور شده کاملاً با پوشاك مرسوم و متداول دوران حاکمیت ترکمانان، برابر است. این نوع پوشش با نوع جامگان تیموریان که هم‌زمان با ترکمانان بر بخش شرقی ایران حکومت می‌کردند نیز مشابه است و تمامی اجزاء از قبل سرپوش‌ها، تن‌پوش‌ها، پاپوش‌ها کاملاً

یکسان است. در ترسیم البسه شخصیت‌های مذهبی تمامی اجزای پوشانک به جز سرپوش با پادشاهان برابری می‌کند.

در بخش شناسایی انواع پوشانک، ارزیابی‌ها بر حسب طبقه‌بندی انواع شخصیت‌ها انجام شد. در گروه طبقات اجتماعی، پوشانک شخصیت‌های مذهبی، درباریان و پهلوانان به غیر از سرپوش‌ها مشترک هستند. جامگان حضرت علی^(۴) در قیاس با دیگر شخصیت‌ها در همه طبقات اجتماعی، بیشترین تنوع را دارد. از نکته‌های قابل توجه در مصورسازی نسخهٔ خاوران‌نامه اینکه از طبقهٔ مردمان عادی هیچ شخصیتی ترسیم نشده است تا بتوان نوع جامگان آنان را ارزیابی کرد. در گروه مردان و زنان، در نوع تنپوش زنان و مردان تفاوتی وجود ندارد؛ هر چند که تعداد شخصیت‌های زنان در تصویر بسیار اندک است. در گروه سنی، تفکیک نوع جامگان شخصیت‌ها بر حسب گروه سنی واضح نیست و تشخیص سن شخصیت‌ها دشوار است، ولی در رده سنی جوانان پوشانک متفاوتی دیده می‌شود. در گروه وجود ادبی و در دسته نگاره‌های وجه حمامی، سپاهیان در صحنه‌های نبرد کلاه‌خود و وسایل جنگی بر تن دارند، در حالی که حضرت علی^(۴) با جامگان متداول با آن‌ها به مبارزه می‌پردازد. در وجه مذهبی پوشانک بزرگان دینی خلاف تصور به هیچ عنوان ساده نیست و دارای تزیینات فراوان است. در دو نگاره موجود با وجه عاشقانه، لباس زنان از مردان ساده‌تر است. در گروه موجودات فرازمینی، جامگان فرشتگان همانند البسه شخصیت‌های مذهبی دارای تزیینات فراوان است و تنها تفاوت در داشتن تاج، بال و نداشتن پاپوش است. دیوان نیز به جز دامن، پوشش دیگری ندارند که خود نمادی بر دونمرتبه بودن این شخصیت‌هاست.

نتیجهٔ نهایی اینکه در متن ادبی خاوران‌نامه بیشتر به توصیف شخصیت‌ها پرداخته شده و شرحی بر نوع جامگان آن‌ها نیامده است. در تطبیق نوع جامگانی که در نسخهٔ خاوران‌نامه مصور شده با پوشانک مرسوم و متداول دوران حاکمیت ترکمانان، اشتراکات بسیاری مشهود است که نشان از الهام هنرمند در ترسیم جامگان شخصیت‌های متنوع نسخهٔ خاوران‌نامه دارد؛ نسخه‌ای که بن‌ماهیه روایت‌هایش به ادوار پیش از ترکمانان برمی‌گردد، لیکن ترسیم جامگان شخصیت‌های آن، متعلق به فرهنگ عامه ایرانیان در قرن نهم هجری است.

منابع

- آزاد، ی. (۱۳۸۹). پژوهشی در تاریخ نقاشی و نگارگری ایران. تهران: سمت.
- آلبوغیش، ع.ا.، و آشتیانی عراقی، ن. (۱۳۹۷). پیوند ادبیات و نگارگری؛ خوانش تطبیقی لیلی و مجnoon جامی و نگارهای از مظفرعلی. پژوهش‌های ادبیات تطبیقی، ۱، ۵۸-۳۱.
- اخوانی، س.، و محمودی، ف. (۱۳۹۷). واکاوی لایه‌های معنایی در نگاره‌های نسخه خاوران نامه با رویکرد آیکونولوژی. هنرهای زیبا، هنرهای تجسمی، ۲، ۲۳-۳۴.
- ashravi، م.م. (۱۳۶۷). همگامی نقاشی با ادبیات در ایران (از سده ششم یا یازدهم هجری قمری). ترجمه ر. پاکباز. تهران: نگاه.
- پاکباز، ر. (۱۳۹۷). نقاشی ایران: از دیرباز تا امروز. تهران: زرین.
- حجوانی، م. (۱۳۸۰). شخصیت پردازی در ادبیات داستانی (گزارش دهمین نشست نقد آثار ادبی). کتاب ماه کودک و نوجوان، ۴۱، ۷۱-۸۳.
- حق‌شناس، ش. (۱۳۷۸). داستان داستان‌ها (تأملی بر خاوران نامه ابن حسام خوسفی). شیراز: نوید.
- حکم‌آبادی، ع.ا. (۱۳۹۵). تجلی پوشاک دوره آل بویه در نگارگری مکتب شیراز دوره تیموری. پنجمین کفرانس بین‌المللی پژوهش در علوم و تکنولوژی، ۱۱، ۲۱۲۰-۲۱۳۵.
- خوسفی بیرجندی، ا.ح. (۱۳۸۱). خاوران نامه. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- خوسفی، م. (۱۳۸۲). تازیان نامه پارسی. ترجمه ح. ا. مرادی. تهران: مرکز نشر دانشگاهی.
- خوشحال دستجردی، ط. (۱۳۸۰). بازتاب حماسی در دیوان ابن حسام خوسفی. نشریه ادبیات و علوم انسانی دانشگاه بیرجند، ۱، ۵۷-۷۳.
- دزی، ر. (۱۳۵۹). فرهنگ البسه مسلمانان. ترجمه ح. ع. هروی. تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب.
- ذوق‌القاری، ح. (۱۳۹۱). ادبیات داستانی. تهران: دائرۃ المعارف بزرگ اسلامی.
- ذوق‌القاری، ح. (۱۳۹۴). زبان و ادبیات عامه ایران. تهران: سمت.
- رابینسون، ب. و. (۲۰۰۰). بررسی نقاشی ایرانی، هنر و جامعه در جهان ایرانی. ترجمه ش. عدل (۱۳۷۹). تهران: توسع.
- رجی نیازآبادی، ا.، و فرخ‌فر، ف. (۱۳۹۸). بررسی پیوند و گستاخی بین متن شاهنامه با یسنگری و نگاره‌های آن. جستارهای ادبی، ۲۰۴، ۹۵-۱۲۵.
- رضایی، ع. (۱۳۷۸). تاریخ ده هزار ساله ایران. تهران: اقبال.

- سیمز، ا. (۱۹۹۲). دوره مغول و تیموریان، پوشاسک در ایران زمین (تصویر). ترجمه پ. متین (۱۳۸۳). در دانشنامه ایرانیکا. صص ۱۷۷ - ۱۹۱. زیر نظر ا. یارشاطر. تهران: امیرکبیر.
- شریعت، ز. (۱۳۸۸). جلوه‌های حماسی، ملی و مذهبی در نگاره‌های خاوران‌نامه مکتب شیراز. *مطالعات هنر اسلامی*، ۱۰، ۴۳ - ۵۷.
- صفا، ذ.ا. (۱۳۷۸). *حماسه‌سرایی در ایران*. تهران: فردوسی.
- عباسی، س. (۱۳۹۸). برطبقای قصه‌های بلند عامیانه فارسی (رمانس عالم). تهران: روزگار.
- عطاشیانی، ف. (۱۳۹۲). تصویر آفرینی بلاغی در خاوران‌نامه ابن حسام خوسفی. *بهار ادب*، ۲۰، ۲۸۵ - ۳۰۲.
- غیبی، م. (۱۳۹۸). هشت هزار سال تاریخ پوشاسک اقوام ایرانی. تهران: هیرمند.
- متین، پ. (۱۳۸۳). *پوشاسک ایرانیان*. تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- محمودی، ف.، و حاج‌حسینی، ا. (۱۳۹۳). تقابل خیر و شر در نگاره‌های خاوران‌نامه و شاهنامه؛ با رویکرد نقد کهن‌الگو. *هنرهای کاربردی*، ۳، ۲۱ - ۳۴.
- معمارزاده، م. (۱۳۹۰). خاوران‌نامه از منظر هنر نگارگری، با تأکید بر عوامل مؤثر در شکل‌گیری اثر هنری و تحلیل نمادهای آن. *مطالعات فرهنگی اجتماعی خراسان*، ۱۹، ۱۶۲ - ۱۷۷.
- میرصادقی، ج. (۱۳۷۶). *ادبیات داستانی: قصه، رمانس، داستان کوتاه، رمان*. تهران: سخن.
- نصرتی، م. (۱۳۸۱). نگاهی به دو اثر ارزنده. *ماه هنر*، ۴۷، ۱۱۸ - ۱۳۳.
- هینزل، ج. (۱۹۷۳). *شناخت اساطیر ایران*. ترجمه ژ. آموزگار و ا. تفضلی (۱۳۶۸). تهران: چشمeh.

References

- Abbasi, S. (2019). *Poetry of long Persian folk tales* (general romance) (in Farsi). *Roozgar*.
- Akhavani, S., & Mahmudi, F. (2019). Analysis of semantic layers in the illustrations of the Khavarān-Name with an iconological approach. *Fine Arts, Visual Arts*, 23, 23-34.
- Albughbish, A.A., & Ashtiani Iraqi, N. (2019). The link between literature and painting; aomparative reading of Lily and Majnoon Jami and a painting by Muzaffar Ali. *Comparative Literature Research*, 1, 31-58.
- Ashrafi. M. (1989). *Simultaneity of painting with literature in Iran (from the sixth or eleventh century AH)*. (translated into Farsi by Rouyin Pakbaz). Negah.
- Ata-Shibani, F. (2013). Rhetorical illustration in the text of Ibn Hussam Khosfi. *Spring of Literature*, 2(20), 285 -302.

- Azhand, Y. (2011). *Research in the history of Iranian painting and painting* (in Farsi). Samt Publications.
- Blair, Sh., & Bloom S. (1994). *The art and architecture of Islam 1250-1800*. Yale University Press.
- Dezi, R. (1981). *Muslim clothing culture* (translated into Farsi by Hossein Ali Heravi). The Company of Publishing Book.
- Dorson, R. M. (1972). *Folklore and folk life: an introduction*. Chicago University press.
- Gheybi, M. (2020). *Eight thousand years of history of Iranian ethnic clothing*. Hirmand.
- Hajwani, M. (2002). Characterization in fiction (a report of the 10th literary criticism session). *Children and Adolescents Monthly Book*, 48, 71-83.
- Haq-Shenas, Sh. (2000). *Story of stories (reflection on the text of Ibn Hussam Khosfi)* (in Farsi). Navid Shiraz.
- Hartland, E. S. (1981). *The Science of folktale*. London.
- Hinnells, J. R. (1973). *Persian mythology* (translated into Farsi by Jaleh Amuzegar and Ahmad Tafazoli). Cheshmeh.
- Hokmabadi, A. A. (2017). The manifestation of the clothing of the Albuhey period in the painting of the Shiraz school from the Timurid period. *The Fifth International Conference on Research in Science and Technology*, 18, 2120-2135.
- Khosefi, M. (2004). *Tazian-Nameh* (translated into Farsi by Hamid Allah Moradi). University Publishing Center.
- Khosefi Birjandi, A. H. (2003). *Khavar-Nameh* (in Farsi). Ministry of Culture and Islamic Guidance.
- Khoshhal Dastjerdi, I. (2002). An epic reflection in Ibn Hussam Khosafi's divan. *Journal of Literature and Humanities; Birjand University*, 1, 57-73.
- Mahmoudi, F., & Haj-Hoseyni, A. (2015). the opposition of good and evil in the drawings of Khavarannameh and Shahnameh; with an archetypal critique approach. *Journal of Applied Arts, Art Campus-Semnan University*, 3, 21-34.
- Matin, P. (2005). *Iranian clothing*. Cultural Research Office.
- Memarzadeh, M. (2012). Khavarannameh from the perspective of painting, with emphasis on the factors influencing the formation of the work of art and the analysis of its symbols. *Khorasan Socio-Cultural Studies*, 19, 162-177.
- Mirsadeghi, J. (1998). *Fiction: story, romance, short story, novel* (in Farsi). Sokhan.
- Nosrati, M. (2002). Take a look at two valuable works. *Art Month*, 47, 118-133.
- Pakbaz, R. (2019). *Iranian painting: from past until today* (in Farsi). Zarrin.
- Rajabi Niaz-Abadi, E., & Farrokhfar, F. (2020), Investigating the connection and disconnect between the text of Baysanghari Shahnameh and its drawings. *Literary Inquiries*, 204, 95-125.

- Rezaei, A. (1999). *Ten-thousand-year history of Iran* (vol. 3) (in Farsi). Iqbal Publishing.
- Robinson, B. W. (1958). *A descriptive catalogue of the Persian painting in the Bodleian library.* (translated into Farsi by Sh. Adl). Toos Press.
- Safa, Z. A. (2000). *Epic writing in Iran* (in Farsi). Ferdowsi Press.
- Shariat, Z. (2010). Epic, national and religious effects in Shiraz school's oriental paintings. *Islamic Art Studies*, 5(10), 43-57.
- Sims, E. (1992). "CLOTHING ix. In the Mongol and Timurid periods," *Encyclopædia Iranica*, V/7, pp. 778-784 and V/8, p. 785, (From the series of articles in Iranica encyclopedia) (translated into Farsi by P. Matin). Amirkabir Publications.
- Zolfaqari, H. (2013). *Fiction* (vol. 1) (in Farsi). The Great Islamic Encyclopedia.
- Zolfaqari, H. (2016). *Iranian popular language and literature.* (in Farsi). Samt